

РЕШЕНИЕ

№ 1256

гр. София, 20.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-23, в заседание при закрити врати на седемнадесети септември през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Даяна К. Топалова

при участието на секретаря Димитринка Анг. Иванова като разгледа докладваното от Даяна К. Топалова Търговско дело № 20241100901449 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 612 и сл. от Кодекса за застраховането.

Образувано е по искане на Комисията за финансов надзор за откриване на производство по несъстоятелност на „З.К.Ю.“ АД, ЕИК ***** (в ликвидация) с предходно наименование „Здравнозастрахователно дружество - Планета" ЕАД. Искането е обосновано с твърдения, че ответното дружество, е застрахователно акционерно дружество, на което с Решение № 238 – 03 от 27.02.2014 г., КФН е издала лиценз за извършване на застрахователна дейност. Вписано е под № РГ - 10-90 в регистъра на застрахователите, воден от КФН, с предмет на дейност: застраховане (здравно застрахователна дейност) по смисъла на Глава деветнадесета, Раздел IV „Здравно (медицинско) застраховане" от КЗ (отм.), като дружеството извършва застраховки, съгласно Приложение I, раздел II от Кодекса за застраховането (отм.): - Заболяване - обезщетения. Твърди, че с Решение № 1309 – 03 от 17.12.2019 г., КФН е отнела лиценза на ЗК „Ю." АД (в ликвидация) за извършване на застрахователната дейност, на основание: - чл. 40, ал. 2, т. 2 от КЗ, тъй като застрахователят не е извършвал дейност за повече от шест месеца; на основание чл. 40, ал. 2, т. 4 от КЗ, вр. чл. 31, ал. 1, т. 7 и т. 8 от КЗ, поради това, че застрахователят е престанал да отговаря на условията за издаване на лиценз, а именно престанал е да спазва изискванията, във връзка със системата на управление по глава Седма на КЗ и не е представил доказателства, че лицата, изгълняващи ключови функции отговарят на изискванията за квалификация и надеждност, и на основание чл.40, ал.2, т. 8 от КЗ поради това, че застрахователят е извършил груби нарушения на КЗ.

С Решение № 123 – 03 от 11.03.2021 г., КФН е открила производство по ликвидация на „ЗК Ю.“ АД; определила е Гаранционния фонд, за ликвидатор; определила е възнаграждение на ликвидатора в размер на 1 (един) лев месечно, платимо за сметка на „ЗК Ю.“ АД, определила е срок за извършване на ликвидацията - 6 (шест) месеца от одобряване от КФН на плана за ликвидация по чл. 606. ал. 3 във връзка с чл. 603, ат. 1, т. 2 от КЗ и е указала на ликвидатора в тримесечен срок от назначаването му да изготви и представи на КФН план за ликвидация по чл. 606, ат. 3 във връзка с чл. 603, а. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането.

Твърди, че с Уведомление вх. № 23-1-23/02.05.2024 г. ликвидаторът Гаранционен фонд, е представил Протокол от решение № 10 от 30.04.2024 г. на Управителния съвет на ГФ с предложение до Комисията за предприемане на действия по откриване на производство по несъстоятелност на „ЗК Ю.“ АД (в ликвидация).

Предложението е мотивирано с това, че след анализ на възможността за реализиране на вземанията от страна на, ЗК Ю.*' АД, описани в доклад за дейността на ликвидатора за периода 01.01.2024 г. -31.03.2024 г., се установява, че е налице хипотезата на чл. 612, ал.2 от КЗ, а именно общата стойност на задълженията на застрахователя, в това число техническителу резерви, надвишава общата стойност на активите на застрахователя.

При тези твърдения иска съдът да открие спрямо ответника производство по несъстоятелност поради неплатежоспособност на основание чл.612, ал.2 КЗ и да го обяви в несъстоятелност, както и да присъди направените по делото разноски.

Ответникът, представляван от ликвидатора, в становище в открито съдебно заседание, счита молбата за основателна.

Гаранционен фонд, в становище в открито съдебно заседание, счита молбата за основателна.

Софийска градска прокуратура счита молбата за основателна.

Съдът, като прецени събраните доказателства, намира от фактическа и правна страна следното:

От вписванията в търговския регистър се установява, че ответното дружество е акционерно дружество, което към датата на подаване на молбата за несъстоятелност, съгласно вписания предмет на дейност, осъществява здравно застрахователна дейност по смисъла на Глава деветнадесета, Раздел IV „Здравно (медицинско) застраховане" от КЗ (отм.), като извършва застраховки, съгласно Приложение I, раздел II от Кодекса за застраховането (отм.) - Заболяване - обезщетения, поради което по отношение на това дружество, относно производството по несъстоятелност, приложение следва да намерят специалните правила на Глава петдесет и седма, раздел II от Кодекс за застраховането.

Съгласно чл.612, ал.1 от КЗ производство по несъстоятелност се открива за

неплатежоспособен застраховател.

Неплатежоспособен е застраховател, когато за него са налице обстоятелствата по чл. 40, ал. 1, т. 2 или ал. 2, т. 9 или 10 и комисията е отнела лиценза му на някое от тези основания. Съгласно ал.2 производство по несъстоятелност се открива и когато в хода на производството по ликвидация се установи, че общата стойност на задълженията на застрахователя, в това число техническите му резерви, изчислени съгласно КЗ, актовете по неговото прилагане и пряко приложимото право на Европейския съюз, надвишава общата стойност на активите на застрахователя.

Искането, с което съдът е сезиран е обосновано с твърдения, че в хода на производство по принудителна ликвидация, последица от отнемане на лиценза на ответника, е установено, че общата стойност на задълженията му надвишава общата стойност на активите на застрахователя.

Предвид изложеното съдът дължи проверка по основателността на искането, относно състоянието неплатежоспособност в хипотезата на чл.612, ал.2 КЗ, за разлика от хипотезите на чл.612, ал.1 от КЗ, при които съдът дължи единствено проверка на редовността на искането, съобразно изискуемите по закон реквизити (чл.613, ал.2 КЗ).

С Решение № 238 – 03 от 27.02.2014 г., КФН е издала на ответника З.К.Ю.“ АД (с предходно наименование „Здравнозастрахователно дружество - Планета" ЕАД) лиценз за извършване на застраховка по т.2, раздел II, буква „А“ „Видове застраховки. Рискове“ на приложение № 1 към КЗ – застраховка „заболяване“ за риска „обезщетения“.

С Решение № 1309 – 03 от 17.12.2019 г., КФН е отнела лиценза на ЗК „Ю." АД (в ликвидация) за извършване на застрахователната дейност, на основание: - чл. 40, ал. 2, т. 2 от КЗ, тъй като застрахователят не е извършвал дейност за повече от шест месеца; на основание чл. 40, ал. 2, т. 4 от КЗ, вр. чл. 31, ал. 1, т. 7 и т. 8 от КЗ, поради това, че застрахователят е престанал да отговаря на условията за издаване на лиценз, а именно престанал е да спазва изискванията във връзка със системата на управление по глава Седма на КЗ и не е представил доказателства, че лицата, изгълняващи ключови функции отговарят на изискванията за квалификация и надеждност, и на основание чл.40, ал.2, т. 8 от КЗ поради това, че застрахователят е извършил груби нарушения на КЗ, влязло в сила на 17.02.2021 г.

С Решение № 123 – 03 от 11.03.2021 г. На КФН е открито производство по ликвидация на „ЗК Ю." АД; определен е Гаранционен фонд за ликвидатор; с възнаграждение в размер на 1 лев месечно, платимо за сметка на „ЗК Ю." АД, срок за извършване на ликвидацията - 6 месеца от одобряване от КФН на плана за ликвидация по чл. 606. ал. 3 във връзка с чл. 603, ал.1, т. 2 от КЗ и е указано на ликвидатора в тримесечен срок от назначаването му да изготви и представи на КФН план за ликвидация по чл. 606, ал. 3 във връзка с чл. 603, ал.1, т. 2 от Кодекса за застраховането.

Относно състоянието на неплатежоспособност:

Неплатежоспособен, съгласно дефиницията на чл.612, ал.2 от КЗ, който закон е специален по отношение на чл.608 от ТЗ, е застраховател, с имуществено състояние, при което общата стойност на задълженията, включително техническите резерви, надвишава общата стойност на активите на застрахователя.

Следователно за установяване на състоянието на неплатежоспособност така, както е дефинирано в чл.612, ал.2 КЗ следва да се извърши преценка дали чистият актив е отрицателна величина като се съобразят и неизискуемите задължения, включително техническите резерви, както и действителната ликвидност на активите.

От изисканите по делото справки от Министерство на вътрешните работи СДВР, Отдел „Пътна полиция“ и Агенция по вписванията се установява, че дружеството не притежава право на собственост върху моторни превозни средства, както и право на собственост или ограничени вещни права върху недвижими имоти.

Съгласно заключението на приетата по делото съдебно - икономическа експертиза основните задължения на дружеството представляват задължения към персонала в размер 394 хил. лв.; задължения към акционери и подотчетни лица в размер 339 хил. лв. и към търговски и други задължения в размер 341 хил. лв. (вж. Таб.1 от заключението) и задължения за данъци, включително корпоративен и осигуровки в размер 48 хил. лв. към 31.03.2024 г., а към 24.07.2024 г. са в размер на 76 606.39 лв., които вземания са с основание декларация обр.6 за период 01.09.2020 г. - 31.03.2021 г., и 4 броя наказателни постановления с № Р-10-748/14.08.2019, № Р-10-746/14.08.2019, № Р-10-747/14.08.2019 и № Р-10-749/14.08.2019 на Комисия за финансов надзор. Така съгласно заключението задълженията на дружеството следва да се коригират на 1 143 хил. лв. като към отразените задължения в последния финансов отчет на Дружеството (1 138 хил. лв.), следва да бъдат добавени и задълженията на дружеството в размер на 5 653.74 лв., представляваща размера на сумата на разминаването в главницата по обсъдените декларации.

Относно техническите резерви, към 31.12.2019 г. размерът на резервите е 199 381 лв. (вж. План за ликвидация – л.69, том 1 от делото), а считано от 01.01.2023 г., застрахователните предприятия отчитат дейността си по Международен стандарт за финансово отчитане 17, който не използва термина "технически резерви", а вместо това изискването е за формиране на провизии по застрахователни договори. Така за договори със срок до една година, стандартът допуска опростяване при отчитането на застрахователния приход и формирането на провизия за остатъчно покритие. Съгласно общите условия на „ЗК Ю.“ АД, портфейлът на Дружеството не включва застрахователни покрития с продължителност над една година, което позволява прилагането на опростени процедури, съгласно МСФО 17. Дружеството следва да формира два вида провизии в баланса си – пасив за остатъчно покритие и пасив за възникнали щети. Пасивът за остатъчно покритие се формира от получените застрахователни премии, като се намалява с размера на

предоставените застрахователни услуги. Към момента ответното дружество няма активни застрахователни договори или вземания по вече предоставени застрахователни услуги, няма необходимост от формиране на пасив за остатъчно покритие.

Пасивът за възникнали щети се формира на база очакваните парични потоци, свързани с уреждането на застрахователни обезщетения. Определен на база МСФО 17, този пасив е сравним с резерва за предстоящи плащания по МСФО 4. Към 31.12.2018 г. в отчетите на дружеството няма резерв за предстоящи плащания, а през 2019 г. не са изплащани обезщетения и не са установени висящи щети, поради което към момента няма необходимост от формиране на пасив за възникнали щети. За 2020 г. и 2021 г. дружеството не е формирало провизии.

Активите на дружеството представляват парично вземане от "La Vittoria" SrL в размер 5 183 000 лв. главница и вземане за лихви в размер 775 000 лв., както и парични средства в размер на 1000 лв. и нематериални активи в размер на 1000 лв. Както беше посочено по - горе при преценката, относно състоянието неплатежоспособност съдът следва да съобрази и действителната ликвидност на активите. В случай, че не се докаже съществуването и/или ликвидността на актив той не следва да се съобразява при формиране на общата стойност на актива.

Както беше посочено по – горе основният актив на дружеството е парично вземане от "La Vittoria" SrL за главница в размер 5 183 000 лв. и за лихви в размер 775 000 лв. От представените по делото доклади на ликвидатора, одиторски доклади и електронни писма, се установява, че това вземане е с източник договор за прехвърляне на вземане, сключен на 12.08.2019 г. между „Р.К.“ АД и ответното дружество, по силата на който „Р.К.“ АД прехвърля вземането си срещу „Л.В.“ С.р.Л. в размер 2 650 143 евро, посочено в бележките към финансовия отчет, одобрен и депозиран в Търговската камара на Рим с протокол от Общо събрание от 02.09.2019 г., което вземане „Р.К.“ АД е придобило по силата на договор за цесия, сключен с „Имобилиаре Чентро“ С.а.р.Л. Договорът за цесия е каузален и винаги предполага съществуващо вземане, произтичащо от друго правно основание, поради което за установяване съществуването на този актив, следва да се установи осъществяване на фактите, от които е възникнал източникът на цедираното вземане, респективно самото вземане. В бележките към финансовия отчет за 2018 г. на „Л.В.“ С.а.р.Л. е записано, че вземането в размер на 2 650 000 евро е вземане за допълнителни парични вноски. Следователно облигационното правоотношение не е с договорен източник и за установяване съществуването на вземането следва да се установят фактите от фактическия състав по определяне от компетентния за това орган на дружеството основанието за предоставяне, размера и срока на връщане на вноските, съобразно приложимия закон на държавата по регистрация на дружеството, а именно по правото на Република Италия. По делото не са представени доказателства, от които да се направи обоснован извод за съществуването на това вземане и неговия падеж, съответно извод за неговата събираемост, освен посоченото счетоводно записване за 2018 г. Освен това в балансите на това дружество за следващите години и конкретно за 2019 г., когато е сключен договорът за цесия с ответника, това

вземане е отписано, а в балансите на дружеството цедент „Имобилиаре Центро Италия“ това вземане не е отразено изобщо за 2018 г. и 2019 г. (така доклад за дейността на ликвидатора за 2022 г. – л.150, том 1 от делото и решение на Съда на Рим, специализирано отделение по фирмени въпроси рег. № 75197/2022 г. л.166-179, том 1 от делото).

Предвид изложеното не се установява съществуването на вземането от „Л.В.“ в размер 2 650 000 евро главница и 396 хил. евро лихва (общо 5 958 000 лв.), поради което не следва да се съобразява при формиране на общата стойност на актива. Така същият е на стойност 1 хил. лв. към 31.03.2024 г. при задължения в размер 1 138 000 лв., 775 000 лв. към 31.12.2023 г. при задължения в размер 1 137 000 лв.; 775 000 лв. към 31.12.2022 г. при задължения в размер 1 133 000 лв.; 678 000 лв. към 31.12. 2021 г. при задължения в размер 890 000 лв.; 31 000 лв. към 31.12.2019 г. при задължения в размер 1 143 000 лв. с финансови резерви (съгласно финансовия отчет за 2019 г. с отрицателно мнение, съгласно доклад на независими одитори). Съпоставянето на описаните стойности на актива към паричните задължения на ответника установява състояние, при което общата стойност на задълженията на застрахователя, в това число техническите му резерви, надвишава общата стойност на активите на застрахователя, поради което ответното дружество е неплатежоспособно по смисъла на чл.612, ал. 2 КЗ.

Относно началната дата:

Посоченото състояние е налице още към 31.12.2019 г. и е останало непреодоляно, поради което именно тази дата следва да се определи за начална дата на неплатежоспособността, в който смисъл е и заключението на съдебно – икономическата експертиза, тъй като приемайки, че активът, прехвърлен с договора за цесия от 2019 г. не се установява да съществува, то собственият капитал на дружеството би спаднал с 5,183 хил. лв. и съответно би бил отрицателен, в размер на 831 хил. лв. към 31.12.2019 г.

По разноските:

Ответникът на основание чл.621 ТЗ следва да заплати на молителя Комисия за финансов надзор сумата 980 лв. разноски за възнаграждения на вещи лица и юрисконсултско възнаграждение. Разпоредбата на чл.615, ал.4 КЗ, на която се позовава молителя в искането си за откриване на производството е относима към разноските за развитие на откритото производство по несъстоятелност и изключва приложението на чл.629б ТЗ и чл.632, ал.1 ТЗ, но няма отношение към разноските направени от молителя за откриване на производството.

Ответникът следва да бъде осъден да заплати и сумата 250 лв. държавна такса в полза на Софийски градски съд, от първоначалното заплащане на която молителят е освободен.

При тези мотиви и на основание чл. 614, ал. 1 от КЗ , съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежоспособността на "З.К.Ю." АД, ЕИК ***** (в ликвидация), със седалище и адрес на управление – гр. София, ул. "*****".

ОПРЕДЕЛЯ начална дата на неплатежоспособността - 31.12.2019 г.

ОТКРИВА производство по несъстоятелност по отношение на "З.К.Ю." АД, ЕИК ***** (в ликвидация), със седалище и адрес на управление – гр. София, ул. "*****".

ОБЯВЯВА В НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ "З.К.Ю." АД, ЕИК ***** (в ликвидация), със седалище и адрес на управление – гр. София, ул. "*****".

ПРЕКРАТЯВА правомощията на органите на "З.К.Ю." АД, ЕИК ***** (в ликвидация), със седалище и адрес на управление – гр. София, ул. "*****".

ПОСТАНОВЯВА обща възбрана и заповест за арест на имуществото на "З.К.Ю." АД, ЕИК ***** (в ликвидация), със седалище и адрес на управление – гр. София, ул. "*****".

ЛИШАВА "З.К.Ю." АД, ЕИК ***** (в ликвидация), със седалище и адрес на управление – гр. София, ул. "*****" от правото да управлява и да се разпорежда с имуществото, включено в масата на несъстоятелността.

ПОСТАНОВЯВА да започне осребряване на имуществото, включено в масата на несъстоятелността, и разпределение на осребреното имущество.

НАЗНАЧАВА за синдик **Гаранционен фонд**, ЕИК *****.

УКАЗВА на кредиторите на "З.К.Ю." АД, ЕИК ***** , че в 2 месечен срок от вписване на настоящото решение в търговския регистър следва да предявят пред синдика вземанията си с молба със съдържанието по чл.617, ал.2 КЗ, в противен случай вземанията им ще се удовлетворяват по реда на предявяването им след удовлетворяването на вземанията по чл. 620, т. 6 КЗ

ОСЪЖДА „З.К.Ю.“ АД, ЕИК ***** да заплати на **Комисията за финансов надзор**, с адрес – гр. София, ул. "*****" на основание чл.621 ТЗ, вр. чл.78, ал.1 ГПК сумата **980 лв.** – разноски за възнаграждение на вещо лице и юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА „З.К.Ю.“ АД, ЕИК ***** да заплати **по сметка на Софийски градски съд сумата 250 лв.** – разноски за държавна такса.

РЕШЕНИЕТО подлежи на вписване в търговския регистър и може да се обжалва в седемдневен срок от вписването му в търговския регистър пред Софийския апелативен съд.

ПРЕПИС от решението да се изпрати незабавно на Агенцията по вписванията за вписване на решението в търговския регистър на основание чл. 622 ТЗ, както и на Комисията за финансов надзор.

Съдия при Софийски градски съд: _____